
«Биз, Ўзбекистондаги жами раҳбарлар Президент Ислон Каримовнинг иш услубига таян берамиз»

(Давомий. Боши 1-бетда).

— Сиз илгари биринчи котиб эдингиз, энди эса ҳокимсиз...

— Гапирганимиз бўлганим учун уэр, нафақат мен, балки жуда кўплаб ҳокимларимиз ҳам олдин биринчи котиб бўлиб ишлаган. Айримлар шунинг ҳам байроқ қилиб кўтаришган. «Бошқарувда ҳеч қандай ўзгариш бўлмади: эски тос, эски ҳаммом»...

— Аммо Пулат Мажидалиев, мен бошқа нарсани сўрамоқчи эдим — котиблик билан ҳокимликнинг ҳеч таққослаб қўрағамисиз?

— Тўғри. Лекин мен ўз фикримни айтиш олай — котибларнинг ҳоким этиб тайинлашида ҳеч қандай «фонка» йўқ. Ахир Президентимиз айтганлар-ку, «Энг илгир кўрмай туриб, эскининг бўзмаслиги керак» деб. Шунинг учун ҳам ҳокимлик тарихида илгари орттирилган эш сара тажрибалардан фойдаланишга, бунинг нимаки ёмон?

Энди котибнинг ҳокимлик хусусида. Улар ўртасидаги фарқ ер билан осмонча. Ҳоким зиммасига жудаям катта масъулият юкталган. Деярли ҳамма муаммони ечининг шарт.

— Ҳеч қим билан масъаҳат қилмай-а? Нега энди? Масалан, вилоятнинг ҳокимлиги қонда масъаҳат кенгаши тузганми.

— Демак, ҳамма ишлар баҳамжикат амалга оширилган-да?

— Ҳа. Аммо ҳал қилувчи нуқтани ҳоким қўйиши керак... Ҳокимлик тарихининг яна бир томонига айтая: илгирлари биз фақат бюджет ҳисобига «яшардик». Ҳозир эса бевосита ўзинингга бўйсунганлар иқтисодий «шоҳобча»лар яратганимиз. Ҳокимликнинг қандай қилиб қўйишига қараб, энди қўлимизни қараб қўйсак, етмайди. Чунки ушбу «шоҳобча»лар бизга анча маблағ келтирди. Ана шу пуллар эвазига биринчи Самарқанд шаҳрининг ўзида қатт тўрта шифохона қўрғамиз. Каттор мактаблар, йўллар, бекатлар ҳам ана шу маблағ тўғрисида барпо этилди.

— Шу шохобчалардан бирортаси ҳақиқат батафсил тўхталсангиз.

— Вилоят партия комитетининг бир пайтлар бошлан, сўнг чала қолди кетган биносини сотиб олиш, у ерда халқаро бизнес маркази

ташқил этдик. Олдин қилиб айтганда — меҳмонхона. Вилоят ҳокимияти ҳузурида махсус қурилиш трести айти пайта Швейцариянинг «Бавир трейд», Югославиянинг «Термозлектро» фирмалари билан ҳамкорликдаги қўша корхонага ўтди ва натижада «Сам-ГАЗ» қурилиш фирмаси пайдо бўлди. У вилотдаги анчагина бунёдкорлик ишларини бажаряпти. Деялик, чет эл пойафзал фабрикаси қурилди... Ўзининг, ҳозир биз ҳар ойда 50—60 минг доллар «топапимиз». Бу маблағ биринчи талда ободонлаштиришга сарфланапти. Ҳа, вилот ҳокимияти қонда ердан ҳужалик ҳам ташқил этилган.

— Айтишларча, йигинларда эки бевосита мулоқотда бирор қим Сиз билан айтишга қолса, дарҳол унинг «явулганга тўғралаб» қўрағамисиз?

— Уни қаранглар-а... Бахсласиз, қайтага яхши эмасми? Ахир айтишдан-ку ҳақиқат бахсларда турганда, деб. Лекин биз қўйишга бахс маданиятини билмайми, ариманган нарсалар учун қизқондилик қилмай, баъзан бетгачарликка ҳам ўтамиз. Гоҳо эса айримлар «Мана» қўриб қўй, керак бўлса, ҳокимнинг ҳам гапини қайтариб ташлайман» деган ўй билан эки бўлмаса ўзига «баҳо» олиш учун ҳам «баҳо» майдонига тушади. Ундайларни ҳақол сезиш мумкин. Ана шундангина одамлар албатта, тегишли ҳақини олиши керак деб ҳисоблайман. Умуман эса ҳоким ҳеч қачон бошқарув жиловини бушаштирмаслиги керак. Яъни ҳоким ҳокимлигини қилиши даркор. Лекин уни адолат ҳисси ҳеч қачон тарк этмаслиги лозим.

— Туман ҳокимлари билан муносабатингиз қандай кечади?

— Мен шаҳар ва туман ҳокимларига эркинлик берганман. Уларнинг икки-чирин ишларига аралашмайман. Аммо зарур бўлиб қолса, жойларга вилот ташқилотлари раҳбарларини бошлаб бориб, чигал муаммоларни бамаълаҳат ечиш йўлларини излаймиз.

Мен ҳокимлардан бир нарсани: шаҳар эки тумандаги муҳитнинг софлигига путур етказилмаслигини қатъий талаб қиламан. Яқинда Гўзалкент тумани ҳокимини вазифасидан четлаштирдик. Ўзининг, нега? Биринчидан, у ерда умум муҳитга дарз ме-

тувди. Иккинчидан, таъминотда сурункасига адолатсизлик қилиниб келинапти. (Туман матбуот жамияти раиси жияотчилар билан тил бириктириб, кўп нопок ишларга қўл урганди. У қилмишлари учун суд олдида жавоб беради қили).

— Пулат Мажидалиев, сўх-батимизнинг биринчи қисми асоси, бошқарува хусусида борди. Пайтдан фойдаланиб, шу мавзуда яна битта савол берсам: Сиз ўз фаолиятингизда қимдан кўпроқ ерат олишга интиласиз?

— Бунинг даражаси қандай бўймаслигини сўрайман: нафақат мен, балки Ўзбекистондаги ҳамма раҳбарлар Президентимиз Ислон Каримовнинг иш услубига таян берилган. Биз Ислон Абдулганиевичдан кўп нарсаларни ўрганимиз. Президентимиз қадр ташлашда, одамлар билан мулоқотда ўзига хос мактаб яратганлар. Бизга юртбошимизнинг қаттиққўлиги ва шу билан биргаликда бағрикенглиги, ҳар бир масаланинг моҳиятини чуқур, тегиз ақли билан, аниқроғи, муаммоларнинг илдизини кўра биллиши, шунингдек билими, ирода кучи, ҳалқи учун фидойилиги, меҳнатсеварлиги ҳақида ўрнади.

Президентимиз мен вилотда раҳбарлик қилган дастлабки пайтларда ҳам, ҳозир ҳам камчиликлари, уларни бартараф қилиш ҳақида кўп марта масъаҳат берганлар. Мен Каримовнинг ҳокимларга нисбатан ўта талабчанлигини эътироф қиламан ўғломиман. Президентимизнинг яна бир хислати шунданки, у киши ташаббускорларни доимо қўллаб-қувватлайди. Аммо ишнинг ўзига ҳолига ташлаб қўйган ҳеч бир раҳбарнинг асло кечирмайди.

— Ҳозир ҳамма вилотлардаги каби Самарқандда ҳам ислохот ўтказилган. Сизнингча, унинг асосий йўналишлари нимадирлиқ бора-рат бўлиши керак? Деялик, қишлоқ ҳужалигини?

— Ростини айтсам, қишлоқ ҳужалигини ислохот вилотимизда 1989 йил, яъни Ислон Каримовнинг деҳқонларга ер бериш ҳақидаги Фармонидан сўнг бошланувди. Ушундан деҳқонларга 33 минг гектар ер берувдик. Ушбу ракам яқинда яна 30 минг гектарга қўлайди.

Иккинчидан, анчагина совхозлар жамоа ҳужаликларига айлантирилди. Учун-

чидан, 1989 йилдан бундан фермер ҳужаликлари ташқил этилган. Айти пайта уларнинг сонин қариб икки мингтага етиб қолди. Фермерлар ўзлари фойдаланишга ерларни хусусийлаштириб олишган. Баъзи фермерларнинг юз эликтича қўрамоли бор. Президентимиз яқинда Бахрлар Маҳмаднинг йигилишида қайт этилганда, ҳали ислохотлар кўп жойларда яхши бормайпти. Бу ҳол Самарқандга ҳам тааллуқлидир.

Бунинг сабаблари кўп. Аввало, эски, маъмурий-буйруқчилик тузуми асоратлари ҳанузгача баъзи жойларда сақланиб турганда ва улар ўзини турли шаклда намоён этипти. Қолаверса, ҳали боқимандалик найфатия ҳам ўз «мавқеи»ни беришни истамайпти. Бу табиий ҳол, янгилик ҳеч қачон қаршиликларга эвазла ошмайди. Бу борада Президентимиз жуда оқилона иш тутганлар: натижада ислохот босқичма-босқич амалга оширилмоқда.

Ҳозирги босқич энг мураккаб ҳисобланади. Бу даврданги бизнинг илк вақт босқичи юқорида қайт этилган «қўшқарини етиб ўтиш, асосийси, одамлар онига, қолаверса, юрғанига ислохот қўйиш» қўроққў сингидиридан иборат. Ва биз, самарқандликлар бу масъулиятни вазифани бажаришда қўлимиздан келган ҳамма ишни қиламиз.

Шунинг айтишчиданки, Самарқанд катта саноат макони ҳамдир. Мен вилотимиз саноатининг келажакини ривожланишга маълаҳат билан ҳамкорликда иш юритишда деб биланман. Биз бунга жиддий аҳамият берилмиз. Масалан, «Кинап» ва «Гелсон» заводлари Германиянинг «Сименс» фирмаси билан қўша корхоналар тузишга келишиб олишган. Лифтсозлик заводидангилар эса Швейцария фирмаларидан бири билан ҳамкорлик қилиш хусусида шартнома имзо қилишган. «Сино» музлатишчи тайёрловчи корхонамиз эса японлик ҳаммасла-рини билан биргаликда ишларини режалаштирган.

— Самарқанд нафақат Ўзбекистон, балки бутун Марказий Осиёнинг энг қадимий шаҳарларидан бири. Халқимиз маданияти тараққийлаштириш, миллий қадриятларини ҳақол қилиш, уларни янги томонлардан айтиш шунинг учун

билан боғлиқ. Қадриятларимиз тилланаётган ҳозир-гидек бир шароитда Самарқанднинг асл қиёфасини яратиб, унинг қадимий обидаларини ташмирлаш маънаси ҳам вилот ҳокимиятининг доимий эътиборида бўлса керак!

Дарҳақиқат, ер юзиде Самарқанднинг билмайдиган давлат, ҳалқ йўқ. Биз оти-болаларимиз яратиб кетган ва авлодларга мерос қолдирган бу муқаддас макан билан фахрланамиз. Шу ерда Германия сафарти таассуротларига мурожаат этишнинг ўрнили деб биланман. Германия қандлари Гельмут Коле: «Ҳали XV асрдаёқ, яъни герман қабилалари ўз маданияти асосларига эга бўлмаган бир пайтада Самарқандда яшаган буюқ олими ва подшоҳ Мирзо Улуғбек юлдузлар жадвалини тузган» деб чуқур ҳурмат билан эътироф этиди.

Шажаримиз кейинги йилларда анча таъмирталаб бўлиб қолган. Биз таъмир ишларини босқичма-босқич амалга оширишга киришдик. Ўзининг, илгари обидаларнинг янгилиниши учун ҳар йили 1 миллион 200 минг сўм берилар эди. Натижада ишлар чала қолди, ҳеч бир нарсани охиригача етказилмасди. Деялик, «Бибиқоим» масжиди таъмирлашга киришганда таъмирнинг тенгдошларини кўча қанитиб қўришарди. Орадан қирқ йилдан эида ватт ўтибдики, ҳануз маърасадан ишлар чала. Вилот ҳокимияти ҳозир бу мақсадга ҳар йили юз-юз эликти миллион сўм акратаяпти. Улуғбек мадрасасини таъмирлашда давлат томонидан 600 миллион сўм акратилди. Биз эса 40 миллион сўм бердик.

Тарихий обидаларимиз учун қанча лозим бўлса, шунча пул акратилиши керак. Чунки бу сарф-харажатлар эртанги куннинг ўзидеки давлатимизга юз қарра эиёроқ бойлик олиб келади. Чунки туризм бутун жаҳонда энг кўп даромад берадиган соҳа ҳисобланади. Дунда ҳар йили бу соҳа билан шуғулланувчилар 4 триллион доллар даромад олишар экан. Бизда эса туризмдан келадиган фойда даромаднинг бора-йўғи 0,1 фоизини ташқил қилади.

— Самарқанд азалдан республикаимизнинг маданият марказларидан бири. Бу ерда қўллаб олиш ва урта

махсус ўқув юртарлар, санъат муассасалари жойлашган. Вилот ҳокимияти маданият ва санъат, умуман жиддий ташқилотлар билан қандай муносабат ўрнатган?

— Ростини айтганда бўлса, кейинги йилларда бу соҳаларга эътиборни бир қадар сусайтирган эканмиз... Яқинда вилот ҳокимиятида жиддий ташқилотлар вакиллари билан учрашув ўтказдик. Уларнинг мулоҳазаларини тингладик, ўз фикрларини билдирдик. Ахир бугунги кунда қозғ танқислиги тўғрисида қанчадан қанча ёзувчи ва шонлиларимизнинг яхши асарлари ҳам қоп этилмай, нашриятларда ётибди. Хайкалтарош ва рассомларимизга тўла қувват билан ижод қилиш учун ишқоналари еттишмапти. Уларга имконини даражада ердам беришга ҳаракат қилаймиз.

Маълумки, еш ижодкорларга раҳмюрлик қандада Президентимизнинг Фармони чиққан эди. Биз ҳам шу асосда қарор қабул қилдик. Уларни рағбатлантириш учун махсус муқофотлар жорий этдик. Бундан ташқари, меҳнатда, ижодда илгор хотин-қизларимизни муқофотлаш учун Нодирбеғим номидаги муқофотимиз ҳам мавжуд. Еш ижодкорларнинг турмуш шароитларини яхшилаш мақсадида 32 кўчирилган уй қурамоқда. Уни Мустақиллик байрамига тугаллаш ниятдамыз. Ижодий ташқилотлар ҳолиман билан бўлган учрашувда Самарқандда ҳозирча ҳар йили йилда бир марта қириқлашган адабий алма-наҳ қоп этишга келишиб олдик. Унга маблағ ва қозғ топилшини вилот ҳокимияти ўз зиммасига олди. Ҳокимият ҳузурида шу масалалар билан шуғулланувчилар кичик бир гуруҳ тузмокчимиз.

— Самарқандликлар муш-тақиллигини икки йилгача қандайд тайёргарлик қилишган?

— Кўтаринки руҳда!

— Ва охирига савол: «Халқ сўзи»га тилгу истақларингиз?

— Гагетга айтиш қийнапти. Шу ўринда ахир мулоҳазаларини айтишнинг ҳам лозим деб биланман. Агар сизлар ахир тажрибаларини омма-лаштирадиган, ижтимоий ҳаётимиздаги, ишлаб чиқаришдаги ағрим муаммоларини чуқур таҳлил етдиган мақолаларга эътибори кўпроқ қаратсанлар, янада яхши бўларди. Масалан, ҳокимият тарихини янгиликлар. Бу борада жойларда қандайд таъриблар қўл келаетганлиги ҳақида кенг маълумот беришчи мақола-лар ўқишни истаймиз.

Анвар ЖУРАБОВ сўзлабди.

Фазилят Шарипова Шофиркон туманидаги «Шофиркон» чорвачилик ижара жамоасига бошчилик қилади. Унинг овласи 35 бош соғин ситғини ўз парваршига олишган. Ижарачиларнинг чорва молларини маҳсулдорлигини ошириш, шартнома шартларини бажариш борасидаги ишларини ибрат қилиб кўрсатса ёр-эида. Уларнинг ярим йиллик иш якунига қўра, бу йил ҳар бир ситғидан 3500 килограммдан сўт соғиб олиш имконияти қўлга киртилмоқда.

СУРАТДА: Фазилят Шарипова.

К. КАРИМОВ олган сурат.

• Тиббиётимиз фидойилари

ҚУШЛАР ҚАЕРГА ҚУНАДИ?

СУРХОНДАРЕ ВИЛОЯТ КЕНГАШИНИНГ ДЕПУТАТИ, ЖАРРОХ ҚУВОНДИҚ МАДАРИНОВ СУВАРТИГА ЧИШИЛАР

Эқтиёж билан шаҳар «Тез ёрдам» шифохонасига йўлни тушиди. Териз-ликлар бу ерни «Афғон» ҳам дейишади: Афғон урушида жароҳатланганлар шу ерда даровланган. Бу ерда қандам қўйилиш билан бундан уч-тўрт йил илгари Қўрбон Амirkулловнинг корхонасига борганимда бошдан кечирган кайфиятини қайта ҳис қилдик. Меваги дархатлар, нақтаслар, узумлар, яна биз номини билмайдиган манзарали кўркам дархатларга қўшим тушиди. Масалан, Термиз қўчасида, ҳатто энг чеккаларда ҳам меваси пишиб етган дархатларни учратиш мумкин. Биринчидан, бундай дархатнинг ўзи йўқ, иккинчидан, бирон тул ўтраб қўлса ҳам одамлар меваси билан бирга шохларини сандириб олиб кетишлари, турган гап. Ме-ни ҳайрон қолдиргани — ҳовли бўйлаб кетган йўл-каларга соя солиб турган чилги узум ишқомларни худди қўл урилмагандай турарди.

Биз «Онда ва жамиятнинг муҳбири Маҳмуд Абдулфайз билан бош врач Қувондиқ Мадаринов йўлаб борган эдик, аммо у кишини тополмай қўн бўйи қолиб кетдик. Бу ерда бизни ҳеч қим танимаганлиги учун «Билганимизни қилдик» — ўзоқича ҳовли айландик. «Афғонлар» етганича қимлар биландир сўқбатлашдик. Бу ер ҳам, одамларни ҳам термизликларга ўқшамасди. Мен ўзининг Термизда турганимни эсимдан чиқардим. Ишонасизми, ҳатто суз ҳам салқин ва бир қадар мазали эди. Мени тиббий ходимларнинг ҳушмуомалиги ҳам қаттиқ ҳайратта солди.

Эртасига Қувондиқ Мадартов билан танишдик. Учрашувимизнинг ўзи қизик бўлди: ҳовлида бир йигит биз билан қўл бериб қўришди ва ўз иши билан шошиб ўтиб кетди. Мен унинг Мадартов эканлигини тусмол қилдим. Маҳмуджон ҳам «Шу!» деди. Қўвондиқ «Биласизми, Мадартов нима бўлса керак, деб ўйлагандим!»

Ана энди Қувондиқ Мадартовни сизга таништириш қўрсати етди. У асли кумўртўғилли. Отаси қўпон—эсини молнинг кети-дан эргашиб юриб таниган. Сон-саноксиз турунларнинг орасида мен Қувондиқдан неча ёшда қўй сўя бошлаганини сўраган эдим, у тайин айтиб беролмади. Бу билан демокимани, «Қувондиқ ситғининг неча шохини борлигини билмайдиган талабалардан эмас эди. Шундоқ бўлса ҳам ўрта мактабни битирган йилги инстин-кулиди, отаси «Бир йил сабр қил, рўзгорининг қамини тўғрилайди, сўнг ўша ўқинингга борсан», деди. Қўшқоқ Янгитлардан шаҳарлик Янгитлардан фарқи шулки, улар ҳеч қачон оталарига ақл ўргатмай-дилар, бу одатни улар муқ-қиллаб, қол бўлиб қолганда ҳам ташламайдилар. Отанинг розилиги билан бошланган ишларга худонинг ўзи борака берар экан етди. Унинг учинчи йили Қувондиқ пирлаганича ўқиниша қир-қиб кетди. Тиббиёт инсти-тутида ўқининг қандайлигини билдирганлар билди, аммо Қувондиқ қундузи азобли машғулотларга ҳам қаноат қилмай, кечкурунла-ла жаррохлик бўлимида иш-лади. Ана шунинг учун ҳам у институтини битирганда тайёр жаррох эди. Ва худди ана шунинг учун ҳам қон «Хулосани олиш учун эртга келинг», дейишмайди. Сурхондарё тарихида биринчи марта бу ерда сўйиш бўйрак маркази ишга туширилган ва бундан сурхондар-ликлар ҳаддан зиёд катта наф қўрилди.

Тоғжидан РАЗЗОҚ «Халқ сўзи»нинг муҳбири.

минг одам саф тортиб тур-са... Аммо шуниси ажаблан-ди. Қувондиқнинг феллида қалондиқлиги, бе-писандлик йўқ. Мама, қичи-да докторлик ишини қимоя қилади. Республика тиббиёт олимпиада ўз ўрни бор ва бу нарсануфузли минбарлардан эътироф этилган.

Президентлик сайлови «афғон» Ислон Каримов Қувондиқнинг шифохонасига келди ва Термизда шундай ақойиб шифохона борлигини қўриб жуда ҳур-санд бўлган эди.

Умуман, Қувондиқ билан бир марта сўқбатлашганимиз, уни яна қўригитиш келая-верди. Мен ҳизмат вақти-да турли даражадаги одамлар билан кўп учраш-ганман ва уларнинг аксари-ти соф адабий тилда гап-лашшини, турган гапни, до-им менинг гапимни кел-тирган. Қўп йиллар давоми-да соф ўзбек тилида гап-ла-шадиган битта одамни қўри-ми — бу Қувондиқ бўлиди. Бўлмаса, у бир неча йил Москвада ишлаган, ёзув-чи-зув ишларини ўрс тили-да олиб борган. Унинг луга-тидан аллақандай истезмо-дан қичиб кетган сузлар-ни топиш мумкин.

Нима гап бўлди-ку, Мадартов Москвада номзодлик ишини ёқлагандан сўнг сак-сон туртинчи йили она ки-шлоғи Қумўртўғил қан-ти-ли ва оддий жаррох қўли-да бўлиб қолди. Марказ-нинг оламни қозғатган жаррохларидан тарбия олган Қувондиқ яқин вақт ичида тилига тушиди. Натижа-да уни зудлик билан вилот-га бу жаррох қўлиб олиб кетишди.

Тўқсонинчи йилларга кел-ди, Термизда ҳам бир ях-ши шифохона қўриш ке-рак, деган фикр тинимсиз халқ гамини бе ётган элпар-вар катталарга тинчлик бермай қўйди. Умуман, на-талларнинг қалласига фикр келтириш қийин бўлгани билан, уларнинг ижроси жу-да шитоб билан кечади. «Яхши касалхона»нинг қўрилиши шу даражада тез бошланиб кетдики, шифо-хона бош врач қилиб тайин-ланган Қувондиқ Мадартов-нинг қисқа пайт ичида қу-рувчилардан бораки қол-ди. Бир-икки йилда иморат тайёр бўлди. Бу орада ша-ҳар соғлигини сақлаш бў-лими қисқариб кетди-да, бу вазифа ҳам мушга Қувон-диқнинг зиммасига юклан-ди.

Термиз шундай жойки, бу ерда келган қўзоблагич-лар ҳам ўз-ўзидан янглиш-ди кетаверадилар. Қувондиқ эса икки-уч йил ичида «Ма-дартов мактабига» асос сол-ди. Бу қандай мактаб? Би-ринчидан, Москвада яшаёт-ган ўрс билан Термизда яшаётган ўзбекнинг ҳуқуқи тенг бўлганлигига сўнг, улар-нинг тиббий жамиятидан фойдаланиш имтиёзи ва им-конияти ҳам тенг бўлиши керак! Бунинг учун эса шифохонанинг эшиклари кечаси-ю кундузи лаг очик туриши лозим. Ҳатто фар-рошлар ҳам эрталаб соат саккизда кўча супуришни бошлайдиган Термиз учун бундай маромага эришиш қанчалик машаққатли юмюш эканлигини қилган билди.

Иккинчидан, бемор вақо-ти тиббий хизматдан ох-ираманд бўлимои керак. Учунчидан, тиббий хизмат-нинг даражаси, айтилган, Тошкентдаги шифохоналар-нинг қандайдиган фарқи қилмаслиги керак. Беморлар ақд тор-тиб Тошкентга кетмасин. Бир тафсилот: фақат Қу-вондиқнинг шифохонасига ла-бораториядагина олий маълумотли мутахассислар иш-лашади ва улар ҳеч қачон «Хулосани олиш учун эртга келинг», дейишмай-ди. Сурхондарё тарихида биринчи марта бу ерда сўйиш бўйрак маркази ишга туши-рилган ва бундан сурхондар-ликлар ҳаддан зиёд катта наф қўрилди.

Тоғжидан РАЗЗОҚ «Халқ сўзи»нинг муҳбири.

ҒАЗАЛКЕНТ ОЙНАСИНING НАРХИ НЕГА ОСМОНДА?

Ўзбекистон Президентини Вазирлар Маҳкамасиданги йиғилишда Ғазалкент ойна заводи тусида қаттиқ таъинидий фикр билдирганди. Ҳўш, бунинг сабаби нима?

Маълумки, ушбу завод республикамизда ойна чиқарадиган яқинча ягона корхонадир. Ўзбекистоннинг ана шу маҳсулотига бўлган талабини фақат 20 фоизга қаноатлантиради. Қолган қисминини эса Марказий Осиё давлатларидан сотиб олишга тўғри келяпти. Лекин, Ғазалкентда ишлаб чиқарила-ётган ойна четдайд келтири-лаётганга нисбатан қиммат-га тушапти. Устига устан, бу ерда маҳсулот ишлаб чи-қариш микдори бир қўнайиб, бир пайсаиб кетмоқда.

Ҳозирги кунда заводда махсус комиссия иш олиб борапти. Корхона дирек-тори К. Тўлабаевнинг ўз шахсий маълумотларини юқо-ри қўйганлиги, мансабинини суниестемол қилганлиги иш-лаб чиқарилиши пайсаиб кетилишига олиб келди. Ҳу-қуқини ҳимон қилувчи му-тахассислар бу ерда қонун-ларга хилоф ишлар қилин-ганини ёни йўқини, бунинг ўр-ганишлари зарур. Завод раҳбарлари ўз қилмишлари учун жамоаб беришлари ке-рак. Бугунги кунга келиб

маълум бўлиб қолаяптики, корхонада гуруҳбошлик, қа-рама-қаршиликлар мавжуд.

Энди шу йил бошидан бе-ри ишлаб чиқарилган маҳсу-лотлар кўрсаткичларига диқ-қатли жалб қилайлик. Ян-вар ойида 180, февралда 136,9, мартда 30,4, апрел-да 94,1, майда 188,7, июнь ойида эса 161,3 минг квад-рат метр ойна ишлаб чи-қарилган. Бу рақамларни ноҳақлаб ўтиришнинг ҳажоти йўқ. Шундоғам улар жамоа-даги манзарани кўрсатиб ту-рувди. Ҳайрон қоларини жиҳати шунки, заводда ман-саб учун талабишлар, қара-ма-қаршиликлар, олдин иш-чиларнинг ижтимоий ҳимо-лисиги, молжавий-ҳужалик фойдалигини бузилиши кун-дан-кунга ортиб боради. На-ҳотки, Бўстонлик тумани ҳокимлигинидаги раҳбарлар, назорат қилувчи ташқилот-лар шунча гап-сўзлардан бе-хабар бўлсалар? Улар, ал-батта, бу маънашлардан бе-хабар бўлишган эки биллиб туриб билмасликка олишган. Оқибатда истезмоқчи-лар қийин аҳволга тушиб қолди-

лар. Ҳеч нарсга билан оқиб-ат бўлмайдиган иллат — ма-ҳсулот нархининг кўтарили-ши давом етаверди. Июнь ойига келиб, бир квадрат метр ойна 875 сўмини таш-қил етди. Ишлаб чиқарила-ётган маҳсулотнинг нисба-та сифатсиз эканига нима дейсиз? Мана, завод хизма-тидан фойдаланувчи ташқи-лотлар раҳбарларнинг фикрларини эшитинг-а:

— Яқинда Ғазалкент ойна заводида бир вагон ойна олдик, — дейди «Тошкент-қурилиш» корпорациясининг қурилиш материаллари бў-лимининг бошлиғи Тасния Колага. — Келтирилган ойналарда оқ доғлар бўлиб, бир сўз билан айтганда, ҳаммаси сифатсиз эди. Нар-хи эса — осмонда. Нима ҳам қилардик: завод ўзини монополист деб билди. Чунки ушдан бошқа ойна ишлаб чиқариладиган корхона йўқ-да. Қурилиш ташқилот-лари эса улар жўнатган ма-ҳсулотни қабул қилиб олишга мажбур.

— Ғазалкент ойна заводи ўз маҳсулотининг нархини соат сайин кўтармоқда, — деб ноллиди 1-уй қурилиш комбинатининг ишлаб чиқариш ва техника таъминоти бошқармаси бошлиғи Уткир

Аҳмедов. — Унинг раҳбарияти истезмоқчиликнинг, қурилиш ташқилотларининг фикри билан қизикмайди. Фақат ўз манфаатини қўз-лайди.

— Бу эътирозларнинг ҳаммаси асосли, — дейди Ўзбекистон Республикасини Президентини ҳузуридаги Давлат назорати қўмитасининг бюджет-моллия назорати бош-қармаси бош инспектори Са-мардан Вохидов. — Ғазал-кент ойна заводида ишлаб чиқариш технологиясини та-ққимлаштириш, маҳсулот микдори ва сифатини яхши-лаш йўлларини излаш ўрни-га жуда осон йўл, яъни нархини кўтариш йўли та-янган. Корхона номига айтилган таққидий мулоҳаза-лардан кейин ойнанинг нар-хи 20 фоиз арзонлаштирил-ди, лекин ҳали бу етарли эмас.

</

«Билмайдим».
«Ву турфа сламо».

РОССИЯ ТЕЛЕВИДЕНИЕСИ
Диснивинг сехрли ола-
веним Пухинг яни
«Грузашлари».
«Нора
ашче».
«Хар бир кун байрам».
«Даркит ва шодлар»,
«Лефли».

СИ-БИ-ЭС киноатари.
«Имолал чиргог ва Купол
ош».

19.05—21.20

УКРАИНА ТЕЛЕВИДЕНИЕСИ

РОССИЯ ТЕЛЕВИДЕНИЕСИ
«Кудузлар билам суҳ-
дот».

Спорт кйратуви.

